

Á Ā%oF POD PANTOFLEM

PĀjtek, 02 listopad 2018

MilĀj Kudlanko, vlastnĀ nepotĀ™ebuji Ā¾Ājdnou radu, jen bych se chtĀla troĀjku "vykecat". Tak snad to nevadĀ-, a tĀ™eba jen nĀjakĀ© rady dĀjte k dobru. MĀjm ĀjĀ©fa vdovce, je mu teĀ• 55 let. KdyĀ¾ jsem nastoupila, jeho Ā¾ena pracovala ve stejnĀ firmĀ. Byla moc fajn a troufnu si Ā™Ā-ct, Ā¾e jejich vztah byl krĀsnĀ½. MĀjm rĀjda bezpeĀnĀ© vztahy, ve kterĀ½ch kaĀ¾o jakĀ© je jeho mĀ-sto, a kvĀli tomu jsem se se ĀjĀ©fem dost spĀ™Ājtelila.

Sama jsem takĀ© vdanĀj, spokojenĀ, opravdu, a naĀje pĀ™ĀjtelstvĀ- se ĀjĀ©fem bylo opravdu super. Oba jsme vĀdĀli, kde je to naĀje mĀ-sto, tudĀ-Ā¾ nĀjm Ājlo obĀma jen o spoleĀnost toho druhĀho. Pokecat, postĀĀ¾ovat si, svĀĀ™it se s radostmi i starostmi. A pak jeho Ā¾ena zemĀ™ela ve stejnĀm mĀsĀ-ci, kdy jĀj jsem zjistila, Ā¾e jsem tĀhotnĀj. TudĀ-Ā¾ jĀj zaĀ¾Ā-vala obrovskĀ© ĀjtĀstĀ- (na dĀ-tĀ jsme Āekali 9 let) a on velikĀ½ Ā¾al. Den za dnem jsem byla s nĀ-m, o svĀ© radosti nemluvila a sdĀ-lela s nĀ-m jeho bolest. V ĀjestĀm mĀsĀ-ci tĀhotenstvĀ- jsem Ājla na nemocenskou a jeho to dost sebralo.

Co tu bude

beze mĀ dĀlat, s kĀ½m si bude povĀ-dat. Byl vĀjĀ¾nĀ smutnĀ½. Celou dobu jsem byla pracovnĀ s firmou spjatĀj a tak jsem ho dost Āasto navĀjtĀvovala. Ā KdyĀ¾ jsem se vrĀjtila z mateĀ™skĀ©, vĀjechno bylo trochu jinak, naĀjel si novĀ© pĀ™Ājtele a byl v pohodĀ. NaĀje pĀ™ĀjtelstvĀ- se trochu zmĀnilo, ale nemĀ-Ā¾u si stĀĀ¾ovat, zmĀna byla pro mĀ pozitivnĀ-. Nebyla jsem na tĀ-hu jeho osudu sama.

ChtĀl pak po

mnĀ, abych mu pomohla nĀkoho najĀ-t, protoĀ¾e pĀ™eci uĀ¾ nezĀstane sĀjm (bylo mu v tĀ© dobĀ akorĀjt 50 let). NĀco sem tam probĀhlo, ale nikdy to nedopadlo.

Ā¾ kdyĀ¾ k nĀjm

nastoupila novĀj kolegynĀ. DlouhonohĀj blondĀ½na, Ā¾ivoĀiĀjnĀj a Ā¾ĀdoucĀ-. MĀj dva kluky, a protoĀ¾e je velkoryĀj, kaĀdĀ©mu dopĀ™Ājla svĀ©ho vlastnĀ-ho tatĀnka. Abych otevĀ™ela karty - nemĀjm ji rĀjda. VĀjĀ¾enĀ-, to jste nikdy nevidĀli, jak ona to s chlapama umĀ-, vĀjichni, bez rozdĀ-lu vĀku jsou v jejĀ- pĀ™Ā-tomnosti mimo. VĀjichni to ovĀjem v jejĀ- nepĀ™Ā-tomnosti zapĀ™ou. Je to docela zĀjbavnĀ©.

NemĀjm ji rĀjda

hlavnĀ proto, Ā¾e si vĀjechno vyplĀjĀe. NĀco neumĀ- - plĀjĀe, nestĀ-hĀj - plĀjĀe, problĀ©my s dĀtmi, doma, s bĀ½valĀ½mi - plĀjĀe. VĀjichni chlapi tĀ-m pĀjdem dĀlajĀ- psĀ-kusy, aby neplakala. Otec mladĀjĀ-ho syna, se kterĀ½m Ā¾ila, kdyĀ¾ k nĀjm nastoupila, byl (podle jejĀ-ch slov) ĀjĀ-lenĀ½ kretĀ©n. Plakala a plakala.

VĀjichni jsme

ji tedy litovali a ona si pak velmi rychle polĀ-Āila na ĀjĀ©fa. Dostala ho. PoĀ¾Ājda o sluĀ¾ebnĀ- byt, aby se od toho poslednĀ-ho ĀžblbaĀ© odstĀhovala a tajnĀ si ho pĀ™ipravovala (tedy tajnĀ pĀ™ed blbem, my to vĀjichni vĀdĀli). Jednou v nedĀli se s blbem chytli, ona sbalila dĀti, odvezla do novĀho bytu a uĀ¾ veĀer s nimi sedĀl u televize novĀ½ strejda (ĀjĀ©f, pochopitelnĀ). KdyĀ¾ nĀjm to pak vesele vyprĀjvĀla, docela jsme koukali. MoĀnĀj jsem zkostnatĀlĀj, zaprdĀnĀj baba, ale tohle bych svĀ½m dĀtem nikdy neudĀlala. Dopoledne zaĀ¾ily, jak se mĀjma s tĀjtu perou, coĀ¾ musĀ- bĀ½t hroznĀ½ Ājok, stĀhovĀjnĀ-, druhĀ½ Ājok a veĀer nĀjhradnĀ-taĀka - tĀ™etĀ- Ājok.

Co vĀjm budu

povĀ-dat. KdyĀ¾ se pak jejich vztah ve firmĀ veĀ™ejnĀ provlalil, zaĀalo to stĀjt za starou belu. Ā©f nĀjs neustĀje Ā¾Ājdal o shovĀ-vavost a vlĀ-dnost pro ni, omlouval jejĀ- nedostatky a kdyĀ¾ sypal korunky, tak nejen za zĀjsluhy tĀm, kteĀ™Ā- je

opravdu měla, ale i já, protože je věčná tom není finanční, dobrá práce. Motivace pro ostatní jako blázen.

Chtěla jsem
tímto jen nastínit situaci, je to trochu delší.

Dnes jsem

měla jet se s mámou na dohodnuté manažerské setkání. On je velká vedoucí, já menší, on nerad jezdím sám, tak usoudil, že by se mi to taky hodilo a já jsem šla.

Později jsem si uvědomila, že se mi termínová věc nehodí a chtěla to (podotýkám, že jsem poměrně hodná dopředu) zrušit. Ať

nedovolil. Ale o moje soukromé aktivity, tak jsem je nakonec přeuspořádala tak, abych vůbec nebyla. Dovoleno jsem si

převodně naplánovala na středě 31. (šlo o

jednodenní zájezd), a po ránu tedy i se setkáním, na které pojedeme 1. 11. ráno.

Jenže navíc minulý den ve čtvrtek odpoledne

přijela "shora" statistická tabulka, která vyžadovala podivuhodně

propočet a vzhledem k počtu zaměstnanců, kterých se šlo, a nesmyslnosti

součástí jablek, hrušek a rohlíků, jsem jí musela dělat ručně. Byla jsem zoufalá.

V úterý jsem odjela dále na zájezd, ale ještě ve dvě v noci seděla

nad papíry. Muselo to být hotové do 31. 10. Mezitím státní svátek! Ano, nakonec jsem v úterý, pod přímým

stresu, utahaná, poslala tabulku a vyrazili jsme na zájezd.

Jenže později dopoledne ten den mi zavolał máma, že on svou práci nastal na setkání, že musím jet sama (a tedy ne s mámou autem), protože "ona" kolegyně potěbuje se synkem

na 14. hodinu do Prahy a on jí tam musí odvézt, protože ona to hromadnou

dopravou prostě nemá.

Myslela jsem,

že mě omejou. Vážně jsem mu řekla, jak jsem s tím měla peklo, ale jeho

rozhodnutí bylo nezvratné. Já jsem napsala, že jsem ráda, že jsem celá

svoje trápení naservírovala a to byla ta poslední slova poslední kapka. Odepsala

mi, že umím být ráda, že jsem nepříjemná a že to mám brát pozitivně. A hotovo. Jsem

šťastná! Dneska ráno jsem ani nedokázala odpovědět na pozdrav a jeho jsem

ještě ani neviděla. To je vážně. Děkuji, že jsem se mohla vypovídat.

KLÁRA